

Mit hus skal kaldes et bedehus

Luk 19,41-46: ”Da han kom nærmere og så byen, græd han over den og sagde: »Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred. Men nu er det skjult for dine øjne. For der skal komme dage over dig, da dine fjender skal kaste en vold op omkring dig, belejre dig og trænge ind på dig fra alle sider. De skal jævne dig med jorden og dine børn sammen med dig, og de skal ikke lade sten på sten tilbage i dig, fordi du ikke kendte din besøgelsestid.« Så kom han ind på tempelpladsen, og han gav sig til at jage dem ud, som drev handel dér, og han sagde til dem: »Der står skrevet: ›Mit hus skal være et bedehus.‹ Men I har gjort det til en røverkule.« ”

Vi kæmper med lidenskab for det, vi elsker!

Personlig historie fra stille retriæte

**Vrede er en naturlig, gudgiven modreaktion, som
vælder frem, når vi erfarer, at noget eller nogen
skader eller ødelægger det, som vi elsker.**

David og sine elskede får: 1 Sam 17,34-35+37a: *”Men David svarede Saul: »Herre, jeg har været fårehyrde hos min far. Kom der en løve eller en bjørn og tog et dyr fra hjorden, gik jeg ud efter den, fik ram på den og rev dyret ud af gabet på den. Gik den så løs på mig, greb jeg den i manken og slog den ihjel. ... Og David sagde: »Herren, som reddede mig fra løver og bjørne, vil også redde mig fra denne filister.«*

Jesus i Matt 18,6: *”Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb.*

Jesu store kærlighed til sit folk udstilles på to måder i vores tekst:

A) Gennem tårer

”Da han kom nærmere og så byen, græd han over den ... ”
Herefter profeter han om byens totale ødelæggelse i år 70.

B) Gennem vrede og handling

*Så kom han ind på tempelpladsen, og han gav sig til
at jage dem ud, som drev handel dér, ... ”*

Bemærk Jesu store forbillede:

- A) Han bad med tårer for en institution,
som afviste ham og ønskede at korsfæste ham.**

”Hvorfor skal jeg bede for min kirke?

De anerkender mig ikke og lytter ikke til mig.”

- B) Han gav alt, hvad han havde, for at bringe renselse
og fornyelse til nogen, som ikke ønskede det og som
hadede ham for det.**

At bede med Jesu kærlighed og kraft

**Det handler ikke om at tage sig sammen,
men om at blive smittet af Guds hjerte.**

ApG 1,8: (efter v. 4 de skulle vente i Jerusalem)

*”Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer,
og I skal være mine vidner”*

I skal elske, som jeg har elsket, tilgive, som jeg har tilgivet.

Lær os at bede => Fader Vor

Vor Fader, du, som er i himlene – relationen + ophøjelse
Bemærk flertallet i hele bønnen – vor far, os, os, os ...

Helliget blive DIT navn, Komme DIT rige,
Ske DIN vilje, som i himlen således også på jorden;

Det starter ikke med os, men med HAM. Bøn => at ære Gud,

=> at byde ham velkommen (dit rige – ikke mit)

=> at få HANS vilje til at ske (din vilje – ikke min).

=> ”MIT HUS skal kaldes et bedehus!”

Fader Vor (fortsat)

Efter at vi har sat Gud først og har placeret os selv
i en ydmyg position i forhold til HAM.
Som en ramme eller baggrund for alle vores bønner.

=> Giv OS i dag vort DAGLIGE brød
Vores Daglige behov

=> Forlad OS vor skyld, som også VI forlader vor skyld
Vores hjertes sande tilstand

Fader Vor (fortsat)

Herefter kommer de to bønner, som vi skal se på i dag.

=> Led OS ikke ind i fristelse

=> Men fri OS fra det onde / den Onde

Husk – ”daglig brød” (dvs daglige bønner)

Fader Vor = bøns principper (ikke en fast formular)

Fader Vor (fortsat)

Med andre ord giver Fader Vor os 4 områder, som vi skal være opmærksomme på i vores bønner:

- 1) Vores daglige behov
- 2) Hjertets tilstand
- 3) Fristelser
- 4) Det onde

Og det hele står i flertalsform. Vi, os ...

Led os ikke ind i fristelse

Dermed siger Jesus: Vær særligt opmærksom på dette!

Fristelse – Peirasmos (på græsk)

Kan både betyde fristelse og prøvelse

Luk 4,13: *”Da Djævelen ikke havde mere at friste med (ordret: afsluttet enhver fristelse (peirasmos)), forlod han ham for en tid.”*

Jak 1,2: *”Mine brødre, I skal kun regne det for glæde, når I kommer ud for prøvelser (peirasmos) af forskellige slags;”*

Led os ikke ind i fristelse

BØNNEN lærer os at bede dette for andre også.

Jesus levede selv dette princip ud.

Joh 17,12: ”Da jeg var sammen med dem, holdt jeg dem fast ved dit navn, det, du har givet mig, og jeg vogtede dem, og ingen af dem gik fortabt, undtagen fortabelsens søn, for at Skriften skulle gå i opfyldelse.”

Luk 22,31-32: ”Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre.«

Men fri os fra det onde

Bønnen lærer os, at vi er under angreb af den Onde.

Og vi skal være opmærksomme på dette! *Der er en åndelig kamp og som kristne er vi udvalgt og udrustet til at være med i denne kamp – om vi vil det eller ej.*

Ef 6,11-12: ” *Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.* ”

Men fri os fra det onde

Den første kirke forstod denne kamp og derfor voksede den apostolske trosbekendelse frem (sen. År 200).

Almindeligt accepteret i de fleste kirker.

*”Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger
og alt hans væsen.*

Vi tror på Gud Fader, den Almægtige, ...

Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, ...

Vi tror på Helligånden ... ”

Mit hus skal kaldes et bedehus

Således tænker Jesus om kirken (Guds hus)
Bønnen skal prioriteres MEGET HØJT.

Men Jesu forbillede i at rydde templet, efter at han
havde udtalt disse ord, viser os, at han ikke
bare tænker på blide velsignelsesbønner.
Vi skal bede som han bad. Med tårer og lidenskab
og nidkærhed for Guds hus.

Mit hus skal kaldes et bedehus

